Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №31 (781) ♦ Четвер, 17 лютого 1994 року ♦ Ціна договірна

Скільки треба лукавства, щоб завоювати любов публіки?

Стан економіки, відносини з Росією, злочинність, безпека України, становище в Україні російської мови, ядерна зброя, Крим, Чорноморський флот — за таким ранжиром виборці-городяни вишикували проблеми, котрі їх хвилюють.

Докладніше про результати соціологічного опитування—на 2-й стор.

Абзац з листа

Напередодні виборів кожен з нас має добре подумати, за кого віддати свій голос. Якщо ми хочемо жити не гірше за цивілізовані країни Західної Європи, то не повинні голосувати за директорів підприємств, голів колгоспів, комуністів, соціалістів, представників торгової мафії та ще за тих, хто прагне роз'єднати Україну. Бо саме ці люди довели нашу державу до економічної прірви, гальмуючи ринкові процеси.

В. МАЛЮК,
слюсар-сантехнік.
Луків Турійського району
Волинської області.

Схоже, відбудуться

Пророкування деяких партій і політичних діячів, що люди 27 березня не прийдуть на виборчі дільниці, в Одесі, схоже, не справдяться. Соціологічний центр «Пульс» провів репрезентативні опитування близько півтори тисячі виборців у трьох виборчих округах міста і виявив, як вважають соціологи, картину, типову для Одеси: 54 відсотки опитуваних мають намір взяти участь у виборах, 25 відсотків заявили, що на виборчі дільниці не прийдуть; ще 21 відсоток поки що вагається — вони, отже, можуть поповнити як першу, так і другу групу виборців.

Реформи — рецепт від хаосу

Минулого тижня колишній віце-прем'єр Володимир Лановий побував у Рівному та Хмельницькому як голова загальноукраїнського об'єднання приватних підприємців і власників, а також як керівник Центру ринкових реформ. На зустрічі з представниками регіональних об'єднань приватних підприємців та власників Володимир Тимофійович через економічні аргументи намагався довести, що нинішні гілки влади нездатні вивести країну з кризи, і закликав на чергових виборах до об'єднання зусиль всіх демократичних сил, з тим щоб до Верховної Ради обрати якомога більше реформаторів. Інакше, наголосив Лановий, хаос може привести до введення надзвичайного стану.

Продиктовано в номер

Знову радіація. Хто винен цього разу?

Харківський районний нарсуд Києва почав розглядати справу про порушення правил та норм радіаційної безпеки під час перезахоронення у 1988 році радіоактивних відходів з території Інституту ядерних досліджень (ІЯД) АН України на пункт захоронення, який належав Київському спецкомбінату спеціалізованого ВО Мінпобуту УРСР (тепер — Українське державне об'єднання «Радон»). Посередником у стосунках між ІЯД та спецкомбінатом виступав кооператив «Дозиметрист», до складу якого входили працівники ІЯД, Київського держуніверситету та міської санепідемстанції.

Слідство, яке тривало рік, вважає, що порушення правил під час перевезення та захоронення відходів створило загрозу небезпечного опромінення населення Києва. В цих порушеннях звинувачено колишнього заступника гендиректора спеціалізованого ВО та начальника пункту захоронення радіоактивних відходів.

Українські юристи зберуться вдруге

на другому Світовому конгресі українських юристів (СКУЮ), який відбудеться в Києві наприкінці жовтня цього року. В столиці України вже відбулося засідання оргкомітету другого СКУЮ, де обговорено організаційні, процедурні та матеріально-технічні питання, висунуто національним представником до міжнародного оргкомітету другого СКУЮ президента Спілки юристів України Володимира Суміна, покладено керівництво поточною роботою українського оргкомітету на його секретаря, відповідального секретаря Асоціації українських правників Володимира Іваненка. До нього й треба звертатися з усіх питань, що цікавлять. Вирішено, що кожна національна організація юристів самостійно визначає порядок обрання делегатів на другий СКУЮ. Про це повідомила інформслужба «Ноосфера-Факс».

Фата-зарплата

Міністерство фінансів видало кредит у 1,5 трильйона карбованців бюджетним організаціям — освіти, охорони здоров'я, органам управління — для часткового покриття минулорічної заборгованості.

За словами міністра фінансів Григорія П'ятаченка, цей кредит не є емісійним, оскільки кошти виручаються сьогодні за реалізовану продукцію з держрезервів, а видатки відповідають затвердженій структурі державного бюджету на 1994 рік.

Жодного рішення

за підсумками дводенних дебатів у РБ ООН щодо становища у Боснії і Герцеговині так і не прийнято. Про це повідомив по їх закінченні голова Ради Безпеки Р. Олхайє. У дискусії з цього питання взяли участь 72 країни. Висловлювалися часом протилежні думки. Позицію України з приводу розв'язання боснійської кризи висловив представник нашої держави в ООН В. Хандогій. Він, зокрема, наголосив, що завдання НАТО повітряних ударів у Боснії загрожує непередбачуваними наслідками для всього світу і такі рішення повинна ухвалювати лише РБ ООН. Водночас він не виключив використання всіх можливих засобів, зокрема і застосування сили, щоб припинити вбивство людей та ворожі дії супроти сил ООН у Боснії.

Кволий, проте рішучий

Уперше з'явившись на люди після тижневої відсутності через хворобу, Президент Б. Єльцин рішуче заявив британському прем'єру, що Росія не дозволить ігнорувати її думку з приводу врегулювання боснійської кризи. Але, за повідомленнями західної преси, російський Президент так і не висловив чіткої позиції щодо ультиматуму НАТО боснійським сербам. Тобто, Дж. Мейджор не зміг заручитися російською підтримкою планованої акції НАТО.

У інших питаннях візит британського прем'єра до Москви був успішнішим. Підписано ряд двосторонніх угод, головнішою з яких стала, мабуть, спільна заява про ненацілювання ядерних ракет двох країн одна на одну. Мейджор має також поінформувати своїх західних колег, пише «Файненшл таймс», про стан здоров'я Президента РФ, який викликає занепокоєння. Адже знову перенесено вже на 24 лютого його виступ з щорічним посланням у Федеральних Зборах. Офіційні джерела пояснили це тим, що Б. Єльцин має остаточно одужати після простуди.

Спочатку — наступ на слово

Оприлюднено заяву кримського регіонального відділення Хельсінкської громадянської асамблеї, що прийнята у зв'язку зі спробою обмежити свободу слова в Криму. У ній сказано, що останнім часом, одразу ж після виборів Президента Республіки Крим, ряд офіційних, приватних осіб, деякі засоби масової інформації півострова «почали кампанію цькування журналістів, котрі мають підстави критикувати заяви, політичну програму та окремі кроки Президента Юрія Мешкова». В заяві наголошено, що «неугодним журналістам погрожують у Верховній Раді Республіки Крим, прокотилася хвиля пікетувань редакцій у Севастополі й Ялті з шовіністичними і антисемітськими гаслами. Журналісти одержують листи з погрозами, звучать образи на вулиці». Все це робиться з метою, зазначається далі в документі, покласти край чесному, опозиційному слову. Кримське регіональне відділення Хельсінкської громадянської асамблеї оцінює ці дії як замах на одну з основних громадянських свобод — свободу слова і, в кінцевому підсумку, на демократію.

У Комісіях Верховної Ради України

МОЖЕ, ПРОКУРОР ДОПОМОЖЕ...

З початком засідання Комісії Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів вочевидь зволікали. На порядку денному — причини зриву виконання Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».. Депутати і запрошені зібралися у визначений час, а ті, хто мав звітувати про ситуацію — представники Кабінету міністрів і Міністерства соціального захисту дозволили собі запізнитися десь на півгодини. Чекаючи їх, присутні з обуренням запитували:

— Чому у такій важливій справі на засідання Комісії запрошують другорядних чиновників, а, скажімо, не віце-прем'єра М.Жулинського, який відповідає в уряді за розв'язання соціальних питань?

Обурення були небезпідставні. Як відомо, Закон «Про статус ветеранів війни...» прийнято ще в жовтні минулого року, а з 1 січня 1994-го — введено в дію. Верховна Рада доручила Кабінетові міністрів вчасно опрацювати усі нормативні документи, з тим, щоб визначені Законом пільги і гарантії — а вони стосуються близько 6 мільйонів громадян України — вчасно, з першого дня цього року стали реальністю. Нині — друга половина лютого, а Закон майже не діє.

Головна причина, — наголошували члени Комісії, — безвідповідальне ставлення Кабінету міністрів і керівників ряду міністерств щодо розв'язання питань, пов'язаних з введенням цього законодавчого акта в дію. Голова Комісії М.Науменко ненароком зауважив: згідно з статтею 21 цього Закону за додержання його вимог службовими особами має здійснювати нагляд Генеральний прокурор України. То, може, справді Генеральному прокурору слід запитати керівників уряду і деяких міністрів:

— Чому Закон досі не діє?

Володимир ЧЕРКАС.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

В Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України відбулась бесіда голови Комісії Івана Ємця з Надзвичайним і Повноважним Послом Італійської Республіки в Україні Вітторіо Клаудіо Сурдо та другим секретарем посольства Гуїдо де Санктісом.

У зв'язку з тим, що Італія нині головує в Раді НБСЄ, докладно було обговорено питання організації перебування в Україні офіційних спостерігачів від інших держав і міжнародних організацій, які виявляють намір взяти участь у проведенні передвиборних заходів і бути присутніми в день голосування 27 березня на виборчих дільницях. Було підкреслено, що з цього приводу 10 лютого видано Указ Президента України, яким утворено робочу групу забезпечення перебування в Україні згаданих спостерігачів.

Зарубіжних гостей було також ознайомлено з ходом важливого етапу підготовки до виборів у Верховну Раду — реєстрації кандидатів у народні депутати України, іншими питаннями, пов'язаними з виборчою кампанією.

У бесіді взяли також участь відповідальні працівники апарату Центральної виборчої комісії.

Указ Президента України

Про нагородження Почесною відзнакою Президента України

За заслуги у розвитку української журналістики і літератури, вагомий особистий внесок у духовне відродження національної культури постановляю:

Нагородити Почесною відзнакою Президента України письменника, головного редактора газети «Літературна Україна» РОГОЗУ Бориса Петровича.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
15 лютого 1994 року

ЕКОНОМІКА НЕПОКОЇТЬ НАД УСЕ

Такий результат опитування дорослого міського населення України, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології та кафедрою соціології Києво-Могилянської академії. У Києві, у 102 інших містах та селищах міського типу усіх 24 областей України та Криму в другій половині грудня методом інтерв'ю було опитано 1677 осіб віком 18 років і більше.

71 відсоток опитаних виборців-городян поставили на перше місце стан економіки нашої країни. Друге займають відносини з Росією — 47 % віднесли це до проблем, що непокоять їх більш за всі інші, котрі стоять перед Україною (кожен міг назвати до трьох проблем). Третє посідає проблема злочинності (43%), четверте — забезпечення безпеки України (19%), а п'яте — становище в Україні російської мови (9%). Місця з шостого по восьме посідають ще три проблеми — ядерної зброї в Україні (7%), Криму (5%) та Чорноморського флоту (5%). Інші були названі не більше як 1% опитаних.

У занепокоєнні проблемами економіки немає значних відмінностей між тими, хто збирається голосувати, хто не збирається і хто вагається. Рівень стурбованості економічною ситуацією не залежить також від статі виборців, їх етнічно-національної приналежності, мови та ставлення до релігії. Але він помітно залежить від віку виборців, рівня освіти, роду занять та регіону проживання.

Виборці, яких найбільше турбує стан економіки, найчастіше зустрічаються серед молоді, а не серед людей похилого віку. Серед городян у віці до 30 років їх частка досягає майже 79 %, а у віці понад 60 років їх 60%. Частка таких виборців помітно менша серед городян без середньої освіти (64%), ніж із середньою освітою (73%), а особливо з вищою (77%). Вона помітно менша також серед робітників (70%) та керівників (73%), ніж серед спеціалістів (79%).

Серед городян чотирьох великих регіонів України тих виборців, котрих особливо непокоїть стан її економіки, значно більше виявилось у Східному регіоні (78%), ніж у Західному (67%) та Південному (68%), і дещо більше, ніж у Центральному (73%).

Городян, котрі збираються йти на вибори, після проблем економіки найбільше (та фактично однаково) непокоять дві проблеми — відносини з Росією і рівень злочинності. На ці проблеми вказали, відповідно, 46% та 45% цих виборців (різниця між цими частками статистично незначна). Але серед тих, хто вагається, чи йти на вибори, стурбованих відносинами з Росією значно більше (54 %), ніж стурбованих рівнем злочинності (39%). Особливо багато занепокоєних станом відносин з Росією — 58% — серед тих городян, для яких стан економіки не належить до проблем, що турбують їх найбільше.

«Виборці Чорномор'я» контролюватимуть владу

На Одещині в ході підготовки до виборів нового парламенту створено блок об'єднання громадян «Виборці Чорномор'я», що підтримуватиме тих кандидатів до представницьких і виконавчих органів влади та місцевого самоврядування, котрі сповідують ідеї економічного відродження незалежної України, гуманізму, демократії, громадської й національної злагоди. Блок робитиме експертизу передвиборних програм, організовуватиме пропагандистські заходи в підтримку кандидатів, контролюватиме дотримання законодавства під час проведення виборів, а в подальшому — і діяльність обраних до органів влади.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Закон і коментар

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України з питань орендних відносин

Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати такими, що втратили чинність, статті 1, 2, 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 15 грудня 1992 року № 9—92 «Про додаткове регулювання орендних відносин» (Відомості Верховної Ради України 1993 р., № 7, ст. 53) та підпункт «б» статті 9 Декрету Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року № 57—93 «Про приватизацію цілісних майнових комплексів державних підприємств та їх структурних підрозділів, зданих в оренду» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 30, ст. 337).

2. Цей Закон набуває чинності з дня опублікування.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ, 26 січня 1994 року

ДОКОРІННІ ЗМІНИ

до приватизаційного законодавства вносить коротенька поправка щодо орендних відносин

Після року послідовної парламентської боротьби прихильників приватизації з пріоритетом трудових колективів через механізм оренди та оренди з викупом за відновлення в повному обсязі Закону про оренду, за скасування обмежень на приватизацію через оренду, встановлених урядовими декретами, 26 січня 1994 року 227 голосами «за» Верховною Радою України прийнято, нарешті, Закон України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів щодо орендних відносин».

Суть полягає в тому, що віднині Закон України «Про оренду майна державних підприємств і організацій» відновлюється в повному обсязі, поновлюється чинність усіх статей, що була раніше зупинена декретами уряду, в тому числі і статті 28 про право викупу. Одночасно залишаються в дії поправки, які удосконалюють механізм переходу на оренду і приватизації через оренду. Це, зокрема, Закон від 4 травня 1993 року (коментар «Перепон менше» в «Голосі України» № 98 від 28.05.1993 року), а також Декрет Кабінету Міністрів України № 57—93 від 20 травня 1993 року, який розширив коло механізмів приватизації через оренду.

Що означає прийняття останнього Закону?

Перше. Всі, хто хочуть перейти на оренду, тепер зможуть це зробити безперешкодно. Зліквідовано головний бар'єр на шляху утворення нових орендних підприємств — вимогу отримувати згоду на перехід на оренду від органу, уповноваженого управляти державним майном (міністерств, корпорацій, концернів тощо). Останнім часом цим правом органи управління зловживали і практично заблокували процеси переходу на оренду. Відтепер такого права в органів управління немає, договір оренди тепер — справа лише орендаря і орендодавця. Причому їх діалог може йти лише в напрямку погодження умов договору, а не згоди чи незгоди на укладання договору. Відмова від укладання договору можлива лише у випадках, окремо і конкретно зазначених у законодавчих актах. Одночасно фактично припиняється дія останньої частини Указу Президента України від 22.01.94 р. № 294 «Про внесення змін та доповнень до Указу Президента України від 15.06.93 р. № 210». Надане цим Указом органам, уповноваженим управляти державним майном, право відмовляти в згоді на укладання договорів оренди майна підприємства в разі включення його до переліку підприємств, що підлягають корпоратизації, втрачає значення, оскільки тепер від цих органів не потрібна сама згода.

Друге. Орендарі, які мають договори без права викупу, з набранням чинності цим Законом можуть безперешкодно внести до своїх договорів умови викупу. Механізм внесення такої зміни до договору такий самий, як при укладанні договору оренди. Проект змін до договору надсилається орендодавцю, який протягом 30 днів зобов'язаний прийняти рішення. Право відмовити від внесення умов викупу до договору оренди у орендодавця є лише в одному випадку — коли законодавством заборонена приватизація відповідного майна. В усіх інших випадках може йти лише погодження умов. Всі спори вирішуються арбітражним судом.

Третє. Новий Закон відмінив Постанову Кабінету Міністрів України від 12.11.1993 р. № 923 щодо методики розрахунку плати за оренду майна державних підприємств. Слід зауважити, що норма п.3 статті 11 Закону про оренду щодо стабільності умов договору оренди на весь термін його дії дозволяла орендарю не погоджуватися на нові умови орендної плати, вносити орендну плату в порядку і розмірах, визначених договором, приймати до виконання нову орендну плату лише у випадку, коли арбітражний суд за позовом орендодавця визначить правомірною зміну до договору оренди щодо розміру орендної плати. Тепер же і в арбітражних судів немає законних підстав змінювати умови договору оренди в частині розміру орендної плати, оскільки тепер сама Постанова № 923 не відповідає вимогам відновленої статті 21 Закону про оренду.

Трохи складніше ситуація з визначенням розмірів орендної плати в нових договорах оренди. Формально Постанова № 923 є чинною, що дає підстави орендодавцю вимагати обрахування орендної плати відповідно до неї. Але правий буде і орендар, коли вимагатиме обчислення орендної плати у відповідності до Закону про оренду за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України від 19 серпня № [illegible] Єдиний вихід, щоб уникнути завантаження арбітражних судів спорами щодо орендної плати — припинити чинність Постанови Кабінету Міністрів України від 12.11.93 р. № 923 як такої, що суперечить чинному законодавству. Це терміново мусить зробити Кабінет Міністрів України, або, в іншому разі, Верховна Рада відповідно до своїх повноважень за статтею 97 п.29 Конституції України.

Таким чином, прийняття останніх поправок до законодавства з питань орендних відносин створює якісно нову ситуацію в процесах приватизації, економічної реформи взагалі. До останнього часу приватизаційний процес в Україні ледь жеврів, тому що для приватизації «згори» була відсутня необхідна могутня політична воля і потужна організаційна структура приватизаційних органів, а для приватизації «знизу» не вистачало мотиваційних стимулів для широких верств потенційних учасників в усіх нинішніх формах приватизації (крім оренди). Із зняттям обмежень на приватизацію через оренду є всі підстави чекати лавиноподібного процесу орендизації національної економіки. Враховуючи, що орендні підприємства сьогодні — це найефективніший сектор народного господарства, не буде перебільшенням стверджувати, що масова орендизація — можливо, остання надія на швидкий, безконфліктний еволюційний вихід економіки України з кризи.

Головна турбота віднині для уряду, нового парламенту разом з громадськими організаціями орендарів і підприємців — постійно аналізувати цей процес і удосконалювати організаційно-правові форми і механізми оренди і приватизації з єдиною метою: підвищення ефективності економіки і дотримання балансу інтересів всіх груп і верств населення України.

Олександр БАРАБАШ, народний депутат України, секретар Комісії Верховної Ради України з питань економічної реформи, президент Спілки орендарів і підприємців України;

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ, генеральний директор Спілки орендарів і підприємців України, кандидат сільськогосподарських наук.

* Матеріал про сьогоднішні проблеми орендарів читайте на 3-й стор.

СІЮТЬ ВІТЕР. А ЯКІ БУДУТЬ ЖНИВА?

або Про війну цюрупинських орендарів з обласними чиновниками

З 12 січня колектив Цюрупинського райпостачу оголосив про початок страйку. Поштовхом стало закриття розрахункових рахунків підприємства в банку, що рівноцінно банкрутству. Адже внаслідок «замороження» його рахунків прямі збитки лише за місяць становлять понад півтора мільярда карбованців.

Страйк, озлоблення людей — не кращий спосіб сягати мети. Але після тривалих конфліктних акцій сторін, нагромадження офіційних паперів, різних чуток, психологічних «вибухів» зацікавлених осіб передумови такого крайнього рішення орендарів заслуговують на увагу. Може, інші повчаться на херсонських помилках? Хто ж роздмухує конфлікт?

Заступник директора орендного підприємства Василь Бойко:

— Й досі 150 наших працівників не можуть сповна реалізувати законне право на оренду. Коли в червні минулого року ми нарешті зареєстрували свою організацію, відчули тиск з усіх боків. Чого коштувало, скажімо, виграти у суді справу проти Фонду комунального майна області. Там захотіли оцінити орендний об'єкт, не подали до суду висновки комісії. За це арбітри присудили названому фондові 200 тисяч карбованців штрафу. Але нам від цього не легше.

Додамо, що ця штучно створена перешкода для становлення нового колективу була, очевидно, одним із останніх чиновницьких «подвигів» колишнього голови фонду Миколи Калиничева. На щастя, його вже на цій посаді немає. Але труднощі для цюрупинців не закінчилися. Чого ж так важко утверджується оренда? Судячи з гальмівних заходів управлінців різного рангу, вони вважають підтримку цієї ефективної форми організації виробництва за не обов'язкову для себе, а орендарі бачаться їм «чужими» за духом, ненадійними людьми. Звичайно, з них декотрим живеться краще, спокійніше і якось затишніше. І хоча в разі укладення орендних договорів власником матеріальних ресурсів залишається держава, все одно буває боязко: коли б чого не сталося! І це зважаючи на те, що з оренди, коли хочете, починається шлях до ринку, продумана приватизація, акціонування тощо. Навіщо ж руйнувати місток у майбутнє?

— За короткий час, що ми на оренді, — продовжує розповідати Василь Ярославович, — виробіток вдалося підняти втричі, оборот прискорити — на стільки ж. У період минулих жнив наше підприємство відкрило безпроцентні кредити для споживачів, на півмільярда карбованців, щоб на майбутнє розширити коло клієнтів, щоб вони повірили у стабільність роботи своїх постачальників, розширили також термінал до 4 тисяч тонн пального. Торік зі складів продано техніки і запасних частин до неї на 7 мільярдів карбованців. Зросла кількість реалізованих автомашин, тракторів, деталей і вузлів — від борони, паливного насоса, акумулятора до двигунів. Маємо брокерів у країнах СНД. Але, на жаль, в області нам не довіряють...

Після поразки Фонду комунального майна на орендарів почали наступ з іншого флангу. 27 жовтня 1993 року на сесії обласної Ради присутніх ознайомили з «гріхами» цюрупинських постачальників. Іншими словами, постаралися кинути на них густу тінь. Цитую документ: «Мы получаем информацию о злоупотреблениях в этом коллективе, о недоучении ревизорского аппарата в Цюрупинский райагроснаб, о своеволии, которое творится... вместо того, чтобы запасными частями заниматься, искать новые подходы в обеспечении тракторами... Это предприятие ловкие дельцы хотят прибрать сегодня к рукам и заниматься туризмом, продажей водки, автомобилей легковых и т.д.».

Припустимо, що все це без винятку не чутки. Але ж оголошувати про кримінал можна лише після докладної перевірки. До оприлюднення згаданих сенсаційних звинувачень перевірки не було. У ті дні за розпорядженням представника Президента в області комісію тільки-но створили, і вона ось уже протягом кількох місяців робить наїзди до орендного підприємства. За словами начальника КРУ по Херсонській області Григорія Косія, він, виконуючи це розпорядження про комплексні перевірки організації матеріально-технічного забезпечення господарств, фінансово-господарської діяльності райпостачу, залучив аж 7 своїх працівників. І що ж вдалося комісії знайти?

— Поки що нічого серйозного, — сказав Григорій Миколайович. — Річ у тому, що орендарі зустріли нас прохолодно, вимагають від працівників відповідних посвідчень, не дають письмових пояснень, деяких документів. Довелося зреагувати — закрили рахунки підприємства, як того вимагає закон.

Заступник начальника управління боротьби з організованою злочинністю УВС області (він теж у комісії) Віктор Авраменко:

— Зі свого боку, приводу для оперативного втручання в перевірку підприємства не бачу. Нехай КРУ попрацює, тоді й визначимося. А взагалі роботи в міліції — по зав'язку.

Начальник обласної податкової інспекції Анатолій Пирожніков:

— Пам'ятаю, наші працівники виявили незначне порушення на цьому підприємстві, точніше сказати, типову нині помилку в нарахуванні податку на добавлену вартість. Більше нічого немає.

Навряд чи правильно чинять у райпостачі, коли піддаються емоціям, псують стосунки з працівниками контрольно-ревізійного управління. Адже ті виконують вказівку «згори» і навіть формально діють згідно з законом. Безсумнівно, обласні інстанції прагнуть будь-що приборкати непокірних орендарів, яких ми, до речі, не збираємося сліпо виправдувати в усіх ситуаціях. Тут, як кажуть, наскочила коса на камінь. Стежку до безвиході, коли відверто, торують спільно. А в результаті страждає діло. Цюрупинський колектив переживає величезне моральне напруження, адже людям не видали заробітну плату за грудень минулого року, 60 відсотків працівників відправлено у вимушені відпустки, зірвано договірні торговельні операції з постачальниками ресурсів селу, не повернуто кредити банкам на ці операції. А головне — люди втрачають віру в реформи. Кому все це вигідно?

Мимоволі пригадується статистика: з 248 підприємств області на кінець минулого року оренду впровадили трохи більш як 40. Чи не впливають на цей скромний показник такі конфлікти? Спадає на думку недавнє застереження місцевих соціологів про вірогідність масового протесту населення проти життєвих негараздів. Щодо цюрупинських орендарів, то прогнози, схоже, уже справдилися.

Іван КАЛИНИЧЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Херсонська область.

Колонка власкора

З роси та з води!

Виявляється, на Закарпатті рівень народжуваності найвищий в Україні. Згідно із статистикою, найнижча в регіоні й смертність.

В 1993 році Закарпаття дало суверенній Україні 17804 майбутніх громадянина. У цілому ж природний приріст торік становив 5396 чоловік. І ще цікава деталь. Регіон утримує всеукраїнську першість і за таким показником: у нас на 1000 жінок припадає 931 чоловік.

Своя земля — найщедріша

Закарпаття — край малоземельний. Але тут уміють і люблять працювати на землі. Особливо на власній. Тому готові приватизувати ділянки, надані їм у постійне користування. Кабінет міністрів прийняв відповідний декрет. Але встановив надзвичайно короткі строки, і в області з 330 тисяч земельних ділянок приватизовано лише 24 тисячі. Депутати обласної Ради звернулися з проханням до Голови ВР Івана Плюща продовжити строк передачі громадянам України у приватну власність земельних ділянок до кінця 1994 року і сподіваються на позитивне вирішення питання.

Прогноз перевірять вибори

Голова НРУ В'ячеслав Чорновіл, який відвідав регіон, переконаний: у 8 з 10 виборчих округів області перемогу здобудуть саме кандидати від Руху. А загалом Рух переможе на майбутніх виборах, якщо набере в парламенті 20—25 відсотків від загальної кількості місць. Пан Чорновіл, за його словами, з оптимізмом дивиться у майбутнє України і пов'язує його з перемогою на виборах кандидатів від Руху.

Ікони повертаються

Безцінний дар зробили вірникам греко-католицької та православної громад гірського Рахівського району працівники Закарпатського управління СБУ: передали 17 старовинних ікон, конфіскованих митниками в «туристів», які намагалися вивезти реліквії за кордон. Дарунки дуже доречні, адже за останні роки в районі з'явилося чимало нових культових споруд. Більшає їх і в цілому по області. Торік у регіоні почало діяти 16 храмів, триває будівництво ще 105.

Хто годує дипломатів?

Віднедавна — спільне українсько-німецьке підприємство «Чоп-Трейдінг», яке спеціалізується на прикордонній торгівлі. Згідно з розпорядженням Кабінету міністрів СП відкрило в Києві сучасний торговий комплекс, який і забезпечує продуктами харчування та товарами першої потреби представлений у столиці дипломатичний корпус.

Тайна вечеря не вдалася

Співробітники спецпідрозділу затримали 12 рекетирів, які зібралися на «велику раду».

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Холодно: чи перезимуємо?

Атомники ще сподіваються

ЛЮТНЕВІ морози знову загострили проблему енергопостачання в Україні. Дається взнаки й те, що енергоспоживачі не платять за енергію Міністерству енергетики. Через це і воно саме стало боржником. Тільки атомним станціям міністерство заборгувало понад трильйон карбованців. Втім, неспроможність придбати органічне паливо призвела до зростання частки саме «атомної крові» в електричних артеріях України. Якщо торік вона становила третину, тепер — понад 40 відсотків.

Коли минулого тижня синоптики прогнозували морози ще днів на десять, Національний диспетчерський пункт електроенергетики попросив атомників відстрочити заплановані зупинки окремих блоків на АЕС. На Рівненській, приміром, збиралися зупинити блок для планової перевірки і випробування аварійного захисту реактора. Третій блок Чорнобильської АЕС — для проведення планового профілактичного ремонту.

Та проблеми з постачанням ядерного палива для АЕС, мабуть, не менші. На окремих блоках його вистачить на місяць-другий. А за правилами на АЕС має бути піврічний запас палива.

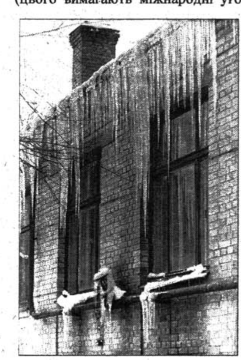
Але про який запас мова, коли на першому блоці Південно-Української та третьому Чорнобильської АЕС його взагалі немає? «Догоряє» те, що завантажили в реактори. Для першого блока ЧАЕС паливо беруть із зупиненого другого, а третій навряд чи протягне до кінця цього тижня. І це при тім, що його потужність недавно знизили наполовину.

А що буде, коли через брак палива енергоблоки доведеться зупинити? Звичайно, в державі знову загостриться проблема енергопостачання. Та це не все. Зрозуміло, зупинений реактор безпечніший, ніж діючий (є й протилежна думка, та вона, певне, від лукавого). Але решта устаткування блока під час простою реактора деградує, персонал втрачає кваліфікацію. І коли доведеться «реанімувати» такий блок, то його безпека і надійність поступатимуться тим, що були перед зупинкою. З цим погоджуються і в Держкоматомі, і в Головній держінспекції Атомнагляду, і в Мінприроди...

Проте не було і немає у атомників коштів, щоб заздалегідь замовити паливо російським виробникам. Для «згасаючого» третього чорнобильського блока в Держкоматомі України таки нашкребли рублів і перерахували росіянам.

З полегшенням зітхнули на ЧАЕС, коли дізналися: російське паливо вже в дорозі. Та перетнути кордон йому виявилося нелегко.

Ще торік у березні Держатомнагляд Росії сповістив українським колегам, що забороняє будь-які експортно-імпортні операції з ядерним паливом, бо Україна, заявивши про прагнення до без'ядерного статусу, не віддала свої АЕС інспекторам МАГАТЕ для контролю за переміщеннями ядерних матеріалів (цього вимагають міжнародні угоди). Для цього треба налагодити їх ретельний облік, встановити на АЕС додаткове обладнання, приміром, телекамери для стеження за паливом тощо. В Україні таку роботу вже вели, тож росіяни невдовзі погодилися постачати їй ядерне паливо до кінця 1993 року. Далі, мовляв, видно буде.

А далі українські атомники не змогли скористатися з «поблажливості» росіян так, як їм самим того бажалося, — не вистачало рублів. Скажімо, на Південно-Українській АЕС свіже ядерне паливо буде потрібне вже в квітні, але його не тільки не оплатили, а ще й не замовили.

З початком 1994 року в Росії згадали про торішню заборону, і составу з паливом для ЧАЕС засвітили «червоне». Але на початку лютого російський уряд, зважаючи вже на готовність українських АЕС до контролю з боку МАГАТЕ, доручив Держатомнагляду Росії і на цей рік зняти заборону (отже, є добре і в тому, що всупереч міжнародним вимогам в Росії, як і в багатьох інших країнах, орган нагляду підпорядкований урядові).

На Чорнобильській АЕС очікують на паливо з дня на день. Щоправда, вперше за нього заплачено у світових цінах — приблизно в півтора раза більше, ніж торік. Та й вистачить того палива лише на місяць. А потім... Коли не зміниться на краще, за оцінками Держкоматому, загальна потужність наших АЕС до кінця року зменшиться на третину. А в наступному році стануть всі атомні блоки.

Це — за теоретичними розрахунками. А в реальному житті атомники неабияк сподіваються на одержання палива замість атомної начинки українських боєголовок, що їх за тристоронньою угодою передаватимуть до Росії. Вже лунали припущення, що те ядерне паливо для України буде аж ніяк не безплатне, як повідомляли невдовзі після зустрічі трьох Президентів. А як буде насправді?

Саме це питання разом з іншими обговорювали експерти на російсько-українській зустрічі минулого тижня. Переговори були суто конфіденційні. Бо домовленості, що їх досягли, мають ще підписати у верхах обох країн. Відомо лише: експерти зійшлися на тому, що вартості воєнного урану вистачить для безплатного одержання ядерного палива з Росії протягом 3—3,5 років. Але невідомо, за якими цінами вели ці розрахунки і про яку ціну на ядерне паливо та уран зрештою домовилися. Так само, як невідомо, чи не зажадають верхи нової зустрічі експертів...

Олексій БРЕУС.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Закон України

Про охорону прав на знаки для товарів і послуг

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням права власності на знаки для товарів і послуг (надалі — знак) в Україні.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення

У цьому Законі нижченаведене вживається у такому значенні:

Відомство — Державний комітет України з питань інтелектуальної власності (Держпатент України);

особа — громадянин або юридична особа;

знак — позначення, за яким товари і послуги одних осіб відрізняються від однорідних товарів і послуг інших осіб;

свідоцтво — свідоцтво України на знак для товарів і послуг;

зареєстрований знак — знак, на який видано свідоцтво;

заявка — сукупність документів, необхідних для видачі свідоцтва;

заявник — особа, яка подала заявку;

пріоритет заявки (пріоритет) — першість у поданні заявки;

дата пріоритету — дата подання заявки до Відомства чи до відповідного органу держави — учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності, за якою заявлено пріоритет;

Реєстр — Державний реєстр свідоцтв України на знаки для товарів і послуг.

Стаття 2. Відомство

1. Відомство забезпечує реалізацію державної політики у сфері правової охорони знаків в Україні, приймає до розгляду заявки, проводить їх експертизу та державну реєстрацію знаків, публікує офіційні відомості, видає свідоцтва, а також виконує інші функції згідно з Положенням про Державний комітет України з питань інтелектуальної власності, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. На договірних засадах Відомство може надавати будь-якій особі послуги стосовно інформації та документації у визначеному ним порядку.

3. Фінансування діяльності Відомства провадиться за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття 3. Міжнародні договори

1. Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про знаки, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Права іноземних та інших осіб

1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України чи на основі принципу взаємності.

2. Іноземні та інші особи, що проживають чи мають постійне місцезнаходження поза межами України, у відносинах з Відомством реалізують свої права через представників, зареєстрованих згідно з Положенням про представників у справах інтелектуальної власності, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ II ПРАВОВА ОХОРОНА ЗНАКІВ

Стаття 5. Умови надання правової охорони

1. Правова охорона надається знаку, що не суперечить суспільним інтересам, принципам гуманності і моралі та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені статтею 6 цього Закону.

2. Об'єктом знака можуть бути словесні, зображувальні, об'ємні та інші позначення або їх комбінації, виконані у будь-якому кольорі чи поєднанні кольорів.

3. Право власності на знак засвідчує свідоцтво. Строк дії свідоцтва становить 10 років від дати подання заявки до Відомства і продовжується Відомством за клопотанням власника свідоцтва, поданим протягом останнього року дії свідоцтва, щоразу на 10 років. Порядок продовження строку дії свідоцтва встановлюється Відомством.

Дія свідоцтва припиняється достроково за умов, викладених у статті 18 цього Закону.

4. Обсяг правової охорони, що надається, визначається наведеними у свідоцтві зображенням знака і переліком товарів та послуг.

5. Право на одержання свідоцтва у порядку, встановленому цим Законом, має будь-яка особа, об'єднання осіб або їх правонаступники.

6. Право на одержання свідоцтва має заявник, заявка якого має більш ранню дату подання до Відомства або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або не відхилена.

Стаття 6. Підстави для відмови в наданні правової охорони

1. Згідно з цим Законом не можуть одержати правову охорону позначення, які зображують:

державні герби, прапори та емблеми;

офіційні назви держав;

емблеми, скорочені або повні найменування міжнародних міжурядових організацій;

офіційні контрольні, гарантійні та пробірні клейма, печатки;

нагороди та інші відзнаки.

Такі позначення можуть бути внесені до знака як елементи, що не охороняються, якщо на це є згода відповідного компетентного органу або їх власників.

2. Згідно з цим Законом не можуть одержати правову охорону також позначення, які:

не мають розрізняльної здатності;

є загальновживаними як позначення товарів і послуг певного виду;

вказують на вид, якість, кількість, властивості, призначення, цінність товарів і послуг, а також на місце і час виготовлення чи збуту товарів або надання послуги;

є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу;

є загальновживаними символами і термінами.

Позначення, вказані в абзацах 2, 3, 4, 6 цього пункту, можуть бути внесені до знака як елементи, що не охороняються, якщо вони не займають домінуючого положення в зображенні знака.

3. Не можуть бути зареєстровані як знаки позначення, які є тотожними або схожими настільки, що їх можна сплутати з:

знаками, раніше зареєстрованими чи заявленими на реєстрацію в Україні на ім'я іншої особи щодо однорідних товарів і послуг;

знаками інших осіб, якщо ці знаки охороняються без реєстрації на підставі міжнародних договорів, учасником яких є Україна;

фірмовими найменуваннями, що відомі в Україні і належать іншим особам, які одержали право на них до дати подання до Відомства заявки по відношенню до однорідних товарів і послуг;

найменуваннями місць походження товарів, крім випадків, коли вони включені до знака як елементи, що не охороняються, і зареєстровані на ім'я осіб, які мають право користуватися такими найменуваннями;

сертифікаційними знаками, зареєстрованими у встановленому порядку.

4. Не реєструються як знаки позначення, які відтворюють:

промислові зразки, права на які належать в Україні іншим особам;

назви відомих в Україні творів науки, літератури і мистецтва або цитати і персонажі з них, твори мистецтва та їх фрагменти без згоди власників авторського права або їх правонаступників;

прізвища, імена, псевдоніми та похідні від них, портрети і факсиміле відомих в Україні осіб без їх згоди.

Розділ III ПОРЯДОК ОДЕРЖАННЯ СВІДОЦТВА

Стаття 7. Заявка

1. Особа, яка бажає одержати свідоцтво, подає до Відомства заявку.

2. За дорученням заявника заявку може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу.

3. Заявка повинна стосуватися одного знака.

4. Заявка складається українською мовою і повинна містити:

заяву про реєстрацію знака;

зображення позначення, що заявляється;

перелік товарів і послуг, для яких заявник просить зареєструвати знак, згрупованих за Міжнародною класифікацією товарів і послуг для реєстрації знаків.

5. У заяві про реєстрацію знака необхідно вказати заявника (заявників) та його адресу.

6. Якщо заявник просить охорону кольору чи поєднання кольорів як розрізняльної ознаки свого знака, то він зобов'язаний:

заявити про це і вказати в заяві колір чи поєднання кольорів, охорону яких він просить;

подати в заявці кольорові зображення вказаного знака. Кількість примірників таких зображень встановлюється Відомством.

7. Інші вимоги до документів заявки визначаються Відомством.

8. За подання заявки сплачується збір. Документ про сплату збору повинен надійти до Відомства разом з заявкою або протягом двох місяців від дати подання заявки.

Стаття 8. Дата подання заявки

1. Датою подання заявки є дата одержання Відомством матеріалів, що містять принаймні:

клопотання у довільній формі про реєстрацію знака, викладене українською мовою;

відомості, щодо заявника та його адреси, викладені українською мовою;

частину, яка зовнішньо нагадує позначення, що може бути знаком;

відомості щодо переліку товарів або послуг, для яких заявляється знак.

2. Якщо Відомство вважає, що на момент одержання матеріали заявки не відповідають вимогам пункту 1 цієї статті, то воно повідомляє про це заявника.

Для внесення змін до матеріалів надається два місяці від дати одержання заявником повідомлення Відомства. Якщо у цей строк невідповідність буде усунуто, то датою подання заявки буде дата одержання Відомством виправлених матеріалів. У противному разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

3. Рішення про встановлення дати подання заявки Відомство надсилає заявнику після надходження згідно з пунктом [illegible] статті 7 цього Закону документа про сплату збору за подання заявки. У разі порушення вимог пункту 8 статті 7 цього Закону зазначене рішення не надсилається, а заявка вважається відкликаною.

Стаття 9. Пріоритет

1. Заявник має право на пріоритет попередньої заявки на такий же знак протягом шести місяців від дати подання попередньої заявки до Відомства чи до відповідного органу держави — учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності, якщо на попередню заявку не заявлено пріоритет.

2. Пріоритет знака, використаного в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави — учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності, може бути встановлено за датою відкриття виставки, якщо заявка надійшла до Відомства протягом шести місяців від зазначеної дати.

3. Заявник, який бажає скористатися правом пріоритету, протягом трьох місяців від дати подання заявки до Відомства подає заяву про пріоритет з посиланням на дату подання і номер попередньої заявки та її копію в перекладі українською

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» з 1 липня 1994 року.

2. До приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» чинні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Встановити, що:

цей Закон застосовується до правовідносин, що виникли після введення його в дію;

заявки на видачу свідоцтв України на знаки для товарів і послуг, діловодство за якими не завершено на 1 липня 1994 року, розглядаються у порядку, встановленому цим Законом. При цьому відповідність знаків умовам їх реєстрації визначається згідно з законодавством, що діяло на дату подання заявки;

чинні свідоцтва України на знаки для товарів і послуг, видані відповідно до законодавства, що діяло до 1 липня 1994 року, прирівнюються щодо правового режиму до свідоцтв на знаки для товарів і послуг, виданих згідно з цим Законом;

свідоцтво України може бути визнано недійсним у разі невідповідності знака умовам його реєстрації, визначеним законодавством, що діяло на дату подання заявки;

Кабінет Міністрів України може встановлювати на підставі міждержавних угод інший порядок реалізації прав, ніж той, що передбачено пунктом 2 статті 4 цього Закону;

до створення відповідного довідково-пошукового апарату українською мовою матеріали щодо одержання свідоцтв України можуть подаватися російською мовою.

4. Кабінету Міністрів України:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про зміни і доповнення законодавчих актів України, що випливають із Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»;

привести рішення Уряду України у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України їх нормативних актів, що суперечать цьому Закону;

відповідно до компетенції видати правові акти, передбачені цим Законом;

забезпечити до 1 липня 1997 року створення довідково-пошукового апарату, необхідного для застосування цього Закону.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
23 грудня 1993 року

мовою або документ, що підтверджує показ зазначеного знака на виставці, якщо ці заявка чи показ відповідно була подана чи був проведений у державі — учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності. У межах цього строку зазначені матеріали можуть бути змінені. Якщо ці матеріали подано несвоєчасно, то право на пріоритет заявки вважається втраченим, про що заявнику надсилається повідомлення.

Стаття 10. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки проводиться Відомством відповідно до цього Закону і встановлених на його основі правил.

2. Заявник має право з власної ініціативи чи на запрошення Відомства особисто або через свого представника брати участь у розгляді питань, що виникли під час проведення експертизи. Порядок участі заявника або його представника у розгляді зазначених питань визначається Відомством.

3. Заявник має право з власної ініціативи вносити до заявки виправлення і уточнення. Виправлення та уточнення не враховуються, якщо вони надійшли до Відомства після дати одержання заявником рішення про реєстрацію знака або про відхилення заявки.

4. Якщо заявником подано додаткові матеріали, то в процесі експертизи з'ясовується, чи не виходять вони за межі розкритої у поданій заявці суті позначення та переліку вказаних у заявці товарів і послуг.

Додаткові матеріали виходять за межі розкритої у поданій заявці суті позначення, якщо вони містять ознаки, які слід включити до позначення, що заявляється як знак.

Додаткові матеріали в частині, що виходить за межі розкритої у поданій заявці суті позначення або доповнює перелік вказаних у заявці товарів і послуг, не враховуються під час розгляду заявки і можуть бути оформлені заявником як самостійна заявка.

5. Після встановлення дати подання заявки та за наявності документа про сплату збору за подання заявки Відомство проводить експертизу заявки за формальними ознаками, під час якої:

заявка перевіряється на відповідність вимогам статті 7 цого Закону;

документ про сплату збору за подання заявки перевіряється на відповідність встановленим вимогам.

6. Якщо заявка не відповідає вимогам статті 7 цього Закону або документ про сплату збору за подання заявки — встановленим вимогам, Відомство повідомляє про це заявника.

Для внесення змін до матеріалів надається два місяці від дати одержання заявником повідомлення Відомства. Якщо за цей строк невідповідності не будуть усунуті і заявник не подасть мотивованого клопотання про його продовження, Відомство надсилає заявнику рішення про відхилення заявки.

7. Якщо заявка відповідає вимогам статті 7 цього Закону і документ про сплату збору за подання заявки оформлено правильно, Відомство проводить експертизу заявки по суті, під час якої перевіряється відповідність заявленого позначення умовам надання правової охорони.

8. Під час експертизи заявки по суті Відомство має право зажадати від заявника додаткові матеріали, без яких проведення експертизи неможливе.

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним запиту Відомства затребувати у нього копії матеріалів, що протиставлені заявці.

Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців від дати одержання ним запиту або копій матеріалів, що протиставлені заявці.

Якщо заявник у встановлений строк не подасть матеріали на запит Відомства або мотивоване клопотання про продовження цього строку, заявка вважається відкликаною.

9. На додаткові матеріали в частині, що виходить за межі розкритої у поданій заявці суті позначення, поширюється порядок, визначений пунктом 4 цієї статті.

10. Якщо за результатами експертизи заявки по суті буде визначено, що позначення відповідає умовам надання правової охорони, Відомство надсилає заявнику рішення про реєстрацію знака. У противному разі заявнику надсилається рішення про відхилення заявки.

11. Заявник має право ознайомитися з усіма матеріалами, зазначеними у запиті або рішенні Відомства. Копії матеріалів, що затребував заявник, Відомство надсилає протягом місяця.

12. Строки, передбачені цією статтею (крім визначених пунктом 8), що пропущені заявником, можуть бути поновлені Відомством за наявності поважних причин. Клопотання про поновлення строку має надійти до Відомства протягом шести місяців від дати закінчення пропущеного строку.

Стаття 11. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати одержання ним рішення про реєстрацію знака.

Стаття 12. Публікації про видачу свідоцтва

1. На підставі рішення про реєстрацію знака та за наявності документа про сплату збору за видачу свідоцтва Відомство публікує у своєму офіційному бюлетені визначені ним відомості про видачу свідоцтва.

Якщо протягом трьох місяців від дати надходження до заявника рішення про видачу свідоцтва документ про сплату збору за видачу свідоцтва до Відомства не надійшов, публікація не провадиться, а заявка вважається відкликаною.

2. Після публікації відомостей про видачу свідоцтва будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки у порядку, що визначається Відомством.

Стаття 13. Реєстрація знаку

1. Одночасно з публікацією відомостей про видачу свідоцтва Відомство здійснює державну реєстрацію знака, для чого вносить до Реєстру відповідні відомості. Форма Реєстру та порядок його ведення визначаються Відомством.

2. Після внесення до Реєстру відомостей будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, що визначається Відомством.

Стаття 14. Видача свідоцтва

1. Видача свідоцтва здійснюється Відомством у місячний строк після державної реєстрації знака. Свідоцтво видається особі, яка має право на його одержання. Якщо право на одержання свідоцтва мають кілька осіб, їм видається одне свідоцтво.

2. Форма свідоцтва і зміст зазначених у ньому відомостей визначаються Відомством.

3. До виданого свідоцтва на вимогу його власника Відомство вносить виправлення очевидних помилок з наступним повідомленням про це в офіційному бюлетені.

Стаття 15. Оскарження рішення стосовно заявки

Заявник може оскаржити будь-яке рішення Відомства стосовно заявки до Апеляційної ради Відомства (надалі — Апеляційна рада) протягом трьох місяців від дати одержання рішення Відомства чи копій затребуваних матеріалів.

Заперечення проти рішення Відомства стосовно заявки має бути розглянуто Апеляційною радою протягом чотирьох місяців від дати його надходження в межах мотивів, викладених у запереченні.

Заявник може оскаржити рішення Апеляційної ради в судовому порядку протягом шести місяців від дати одержання рішення.

Розділ IV
ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ ІЗ СВІДОЦТВА

Стаття 16. Права, що випливають із свідоцтва

1. Права, що випливають із свідоцтва, діють від дати подання заявки за умови сплати відповідного збору.

2. Свідоцтво надає його власнику виключне право користуватися і розпоряджатися знаком за своїм розсудом. Взаємовідносини при користуванні знаком, свідоцтво на який належить кільком особам, визначаються угодою між ними. У разі відсутності такої угоди кожний з власників свідоцтва може користуватися і розпоряджатися знаком за своїм розсудом, але жоден з них не має права давати дозвіл (видавати ліцензію) на використання знака та передавати право власності на знак іншій особі без згоди решти власників свідоцтва.

Використанням знака визнається застосування його на товарах і при поданні послуг, для яких його зареєстровано, у упаковці товарів, у рекламі, друкованих виданнях, на вивісках, під час показу експонатів на виставках і ярмарках, що проводяться в Україні, в проспектах, рахунках, на бланках та в іншій документації, пов'язаній із запровадженням зазначених товарів і послуг в господарський оборот.

3. Свідоцтво надає його власнику право забороняти іншим особам використовувати зареєстрований знак без його дозволу, за винятком випадків, коли використання знака не визнається згідно з цим Законом порушенням прав власника свідоцтва.

4. Власник свідоцтва може передавати на підставі договору право власності на знак будь-якій особі, яка стає правонаступником власника свідоцтва.

Передача права власності на знак не допускається, якщо вона може стати причиною введення споживача в оману щодо товару і послуги або щодо особи, яка виготовляє товар чи надає послугу.

5. Власник свідоцтва має право дати будь-якій особі дозвіл (видати ліцензію) на використання знака на підставі ліцензійного договору.

Ліцензійний договір повинен містити умову про те, що якість товарів і послуг, виготовлених чи наданих за ліцензійним договором, не буде нижчою від якості товарів і послуг власника свідоцтва і що останній здійснюватиме контроль за виконанням цієї умови.

6. Договір про передачу права власності на знак та ліцензійний договір вважаються дійсними, якщо вони складені у письмовій формі і підписані сторонами. Зазначені договори набирають чинності стосовно будь-якої іншої особи лише після їх реєстрації у Відомстві.

7. Власник свідоцтва має право проставляти поряд із знаком попереджувальне маркування, яке вказує на те, що цей знак зареєстровано в Україні.

8. Власник свідоцтва, який здійснює посередницьку діяльність, має право на основі договору з виробником товарів або особою, що надає послуги, використовувати свій знак поряд із знаком зазначених осіб, а також замість їх знака.

Стаття 17. Обов'язки, що випливають із свідоцтва

Власник свідоцтва повинен добросовісно користуватися виключним правом, що випливає із свідоцтва.

Якщо знак не використовується або недостатньо використовується в Україні протягом трьох років від дати публікації відомостей про видачу свідоцтва або від дати, коли використання знака було припинено, будь-яка особа має право звернутися до суду (арбітражного суду) із заявою про дострокове припинення дії свідоцтва.

При вирішенні цього питання суд (арбітражний суд) може взяти до уваги подані власником свідоцтва докази того, що знак не використовувався з незалежних від нього причин.

Розділ V
ПРИПИНЕННЯ ДІЇ СВІДОЦТВА ТА ВИЗНАННЯ ЙОГО НЕДІЙСНИМ

Стаття 18. Припинення дії свідоцтва

1. Власник свідоцтва в будь-який час може відмовитися від нього повністю або частково на підставі заяви, поданої до Відомства. Зазначена відмова набирає чинності від дати публікації відомостей про це в офіційному бюлетені Відомства.

2. Дія свідоцтва припиняється у разі несплати збору за продовження строку його дії. Документ про сплату збору за кожне продовження строку дії свідоцтва має надійти до Відомства до кінця поточного періоду строку дії свідоцтва за умови сплати збору протягом двох останніх його місяців.

Збір за продовження дії свідоцтва може бути сплачено, а документ про його сплату — надійти до Відомства протягом шести місяців після закінчення встановленого строку. У цьому разі розмір зазначеного збору збільшується на 50 відсотків.

Дія свідоцтва припиняється з першого дня періоду строку дії свідоцтва, за який збір не сплачено.

3. Дія свідоцтва припиняється за рішенням суду (арбітражного суду) у зв'язку з перетворенням знака в позначення, що стало загальновживаним як позначення товарів і послуг певного виду після дати подання заявки.

Стаття 19. Визнання свідоцтва недійсним

1. Свідоцтво може бути визнано недійсним повністю або частково в разі:

невідповідності зареєстрованого знака умовам надання правової охорони;

наявності у свідоцтві елементів зображення знака та переліку товарів і послуг, яких не було у поданій заявці.

2. Будь-яка особа протягом шести місяців від дати публікації відомостей про видачу свідоцтва може подати заперечення проти видачі свідоцтва до Апеляційної ради. Заперечення має бути розглянуто Апеляційною радою протягом шести місяців від дати його надходження. Власник свідоцтва повинен бути ознайомлений із запереченням. Апеляційна рада розглядає заперечення в межах мотивів, що містяться в ньому. Особа, яка подала заперечення, а також власник свідоцтва можуть брати участь у його розгляді. Рішення Апеляційної ради може бути оскаржено у судовому порядку.

Якщо заперечення проти видачі свідоцтва не надійшло до Апеляційної ради у встановлений строк, то свідоцтво може бути визнано недійсним тільки у судовому порядку. Свідоцтво або його частина, визнані недійсними, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати подання заявки.

Розділ VI
ЗАХИСТ ПРАВ

Стаття 20. Порушення прав власника свідоцтва

1. Будь-яке посягання на права власника свідоцтва, передбачені статтею 16 цього Закону, вважається порушенням прав власника свідоцтва, що тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України.

2. На вимогу власника свідоцтва таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику свідоцтва заподіяні збитки. Власник свідоцтва може також вимагати усунення з товару, його упаковки незаконно використаного знака або позначення, схожого з ним настільки, що їх можна сплутати, або знищення виготовлених зображень знака або позначення, схожого з ним настільки, що їх можна сплутати.

Вимагати відновлення порушених прав власника свідоцтва може також особа, яка придбала ліцензію, якщо інше не передбачено ліцензійним договором.

Стаття 21. Спори, що розв'язуються у судовому порядку

1. Спори, пов'язані із застосуванням цього Закону, розв'язуються судом, арбітражним або третейським судом у порядку, встановленому чинним законодавством України.

2. Суди, відповідно до їх компетенції, розглядають спори про:

встановлення власника свідоцтва;

укладання та виконання ліцензійних договорів;

порушення майнових прав власника свідоцтва.

Суди розглядають також інші спори, пов'язані з охороною прав, що надаються цим Законом.

Стаття 22. Право повторної реєстрації

Ніхто інший, крім колишнього власника свідоцтва, не має права на повторну реєстрацію знака протягом трьох років після припинення дії свідоцтва згідно із статтею 18 цього Закону.

Розділ VII
ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 23. Збори

За подання заявки та видачу свідоцтва, продовження строку його дії тощо сплачуються збори. Розміри зборів, строки і порядок їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України. Кошти, одержані від зборів та за надані послуги, використовуються Відомством для розвитку державної системи охорони інтелектуальної власності. Відомство щорічно публікує звіт про витрачання зазначених коштів.

Стаття 24. Реєстрація знака в іноземних державах

1. Будь-яка особа має право зареєструвати знак в іноземних державах.

2. При реєстрації знака в іноземних державах згідно з Мадридською угодою про реєстрацію знаків заявка подається через Відомство.

3. Витрати, пов'язані з реєстрацією знака в іноземних державах, несе заявник чи за його згодою інша особа.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
15 грудня 1993 року

На здобуття Державної премії України імені Т.Г.Шевченка

«Учителю, хто ми?»

Творчість Андрія Антонюка спалахнула на небосхилі українського образотворчого мистецтва окремою планетою, чий космічний політ продовжується дедалі яскравіше. Ще донедавна мало кому відомий живописець, твори котрого чиновники від мистецтва не допускали на виставки як національно спрямовані, нині становить привабливу загадку для любителів навіть велике явище розфасовувати по якихось усталених канонічних полицях. Картини Антонюка, певно, як і він сам, важко піддаються банальним препаруванням. Вони настільки ж індивідуально авторські, наскільки й національно означені. Тобто мовою художника говорить народ, а його пензлем ніби водить Бог. Іншими словами, полотна митця — згустки енергії художнього мислення, що сприймаються то як молитва, то як народна пісня, а разом узяті вони — це незбориме прагнення Людини вирватися з пут земного й зрозуміти своє місце у Всесвіті.

Йшов Антонюк до самовиявлення нелегким шляхом. Хоча ніякого трагізму це не наклало ні на його роботи, ні на його вдачу. Художник відкритий у творчості, а друзі митця у Миколаєві, де він живе з 70-х років, добре знають і його гостинність, і його щедрість.

Навіть не відаючи, якого роду й племені автор, досить уважного погляду на його картини, щоб зрозуміти: цей чоловік із степового краю. Андрій Антонюк народився у тому чудовому містечку на Миколаївщині, що з 20-х років перейменоване у Первомайськ, хоч, здавна розділене злиттям Південного Буга й Синюхи на три мальовничих частини, називалося Голта, Альвіопіль і Богопіль. От саме Богопіль і подарував українській культурі спочатку Миколу Вінграновського, а трохи згодом — і Андрія Антонюка. І вчилися вони в одній школі...

Проте, і це був би доволі спрощений підхід — виводити творчість Антонюка лише із степового мікрокосмосу. Бо світогляд художника формувався на крутому замісі кількох шкіл українського мистецтва. Він закінчив Одеське художнє училище. Після служби в армії в 1965 році з дружиною Оленою їде до Мукачева, буває в інших містах Закарпаття. Тут знайомиться з Федором Манайлом, вивчає місцевий фольклор, обрядову культуру. А третій чинник, або, як любить говорити Андрій Данилович, «поштовх», і це чи не найголовніше — його феноменальна здатність відновлювати, відбудовувати силою художньої уяви генний код народної пам'яті. Ця пам'ять озивається у його полотнах маминим обличчям, мудрими батьковими руками, зморшками-борознами святої людини, голосами багатьох поколінь його пращурів («На човні», «На Бузі», «Підростай, сину»). Та навіть в історичних портретах у нього виплескується щось рідне, близьке, пов'язане з життям пересічної людини.

У світі образів художника обов'язково присутні вода, вогонь, неосяжність неба — праслав'янські астральні стихії, що в його полотнах «працюють» на зв'язок минулого і сучасного з майбутнім, на неперебутність вічних людських понять: правда, честь, віра, надія, любов. Власне, тому ці астральні стихії в жодній роботі не пригнічують своєю природною величчю, космічним обширом фігурки дітей, матерів, батьків, дідусів, бабусь. Навпаки, люди живуть тут звичайними клопотами, органічно злившись з природою, і пливуть своєю рікою у космосі буття. Коли ж порушується гармонія співіснування людини й навколишнього середовища, відбуваються такі катаклізми, як чорнобильська трагедія. Вважається, що гостре передчуття художником цієї біди спонукало його написати таке полотно, як «Очищення вод» (1985 рік). Якби ж то наші правителі ходили в картинні галереї, читали поезію, слухали музику...

У сюжетах полотен 80-90 років ріка, вочевидь ріка дитинства, це той синонім вічності, де людина, пропливаючи відміряний їй шлях, залишає свій слід на березі життя. Несе маленький дерев'яний човник чистою рікою чиюсь маму із свічкою в руках. Вода голуба, ясна й глибока, як очі чужої мами. У моєї мами були карі. А от серце заходиться від раптового впізнавання — отак і вона відпливла — назавжди, залишивши зоряний слід у моїй душі... Як скульптура могутньої піраміди возсідає старий сільський мудрець, тримаючи чутливі руки на книзі, як на пульті життя. А перед ним — зворушлива постать маленької дівчинки з широко розплющеними очима. Дівча довірливо простягає руки в запитальному жесті. Це картина «Вчителю, хто ми?»

Хто ми, які ми, навіщо на цій землі? Ці питання турбують митця, і він шукає відповіді на них. Композиція полотна «Вчителю...», як, скажімо, й «У маминій хаті», «Милосердя» та інших, густо заселена. Низькі стіни, старовинні ікони-обереги, що турботливо передаються з роду в рід, глиняний глечик на столі... Ознаки нашого матеріального життя — прості й мудрі, рукотворні й духовні. Все це ніби вихоплене світлом прожектора з темряви важкого побуту, звичайності, безконечної праці. З неперебутніх народних традицій, що плекаються в звичайній селянській хаті і передаються від племені до племені. Без цього святого ланцюжка все давно скінчилося б на нашій многогрішній землі, якби не такі хати. Може, тому такі урочисто спокійні обличчя Антонюкових натруджених дідусів і бабусь, а кожна картина ніби дихає іконною благодаттю.

Взагалі, оці тісні, низькі хати Антонюка, зсередини освітлені густо-червоним кольором — як затишні гнізда-обереги людської пам'яті, надійні й добрі прихистки душі. Це вони зберегли чисту народну пісню, народну культуру, її духовну силу. З такої хати вийшов колись у світ і сам художник з бабусиною казкою, рідною мовою батьків. І тому так чутливо й точно він озвався на багатоголосся культури взагалі. І тому, власне, естетика його творчості знайшла вдячного шанувальника і в рідній вітчизні, і в Європі, і в Америці.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

За останні дев'ять місяців
кошти акціонерів «ПРАТО»
зросли в 34 рази.
Це суттєво перевищує темпи росту долара.
Гроші повертаються на першу вимогу клієнта.

Інформація про випуск акцій
Продовольчого акціонерного товариства «ПРАТО»

Загальними зборами акціонерів Товариства прийнято рішення про додатковий випуск акцій Продовольчого акціонерного товариства «ПРАТО». Додатковий випуск акцій складається із 1.000.000 (одного мільйона) простих іменних акцій.
Початок передплати - 18 лютого 1994 року.
Акції продаються за курсовою ціною.

З 18 лютого по 18 березня
продаж акцій «ПРАТО» буде здійснюватись із знижкою 10%
Акціонерам «ПРАТО» надаються пільги.

Офіційним представником АТ «ПРАТО» по розміщенню акцій є інвестиційна компанія «КІНТО».

Акції можна придбати за адресою:
Київ, Спортивна площа, 1, каси Палацу Спорту
та у філіях «КІНТО».
Телефон для довідок:
/044/ 224-50-61

ИНГОССТРАХ
Ingosstrakh

Страховое акционерное общество «ИНГОССТРАХ» объявляет о ликвидации страховой компании «УКРАИНА» без правопреемничества. Срок ликвидации страховой компании «Украина» до 1 апреля 1994 года.

ВНИМАНИЮ КЛИЕНТОВ!

1. Ответственность по полисам страховой компании «Украина» передается вновь созданному акционерному обществу «Страховая компания «Украина».
2. Ответственность САО «ИНГОССТРАХ» по его полисам, выданным страховой компанией «Украина», остается за «ИНГОССТРАХ».
3. Претензии клиентов страховой компании «Украина» по ее собственным полисам, действие которых неокончено, предлагается заявлять непосредственно вновь созданной страховой компании «УКРАИНА».
4. Претензии клиентов по страховым полисам САО «ИНГОССТРАХ» предлагается заявлять через филиал страхового акционерного общества «ОСТРА» (Украина, 252066, г.Киев, пер.Косогорный, 4, тел.:227—04—88, телефакс: 417—30—46).
5. Все остальные претензии принимаются комиссией по ликвидации страховой компании «Украина» в пределах срока ликвидации.
6. Все договоры, заключенные со страховой компанией «Украина» после 04.11.93, без предварительного согласования с председателем ликвидационной комиссии считаются недействительными.

Официальный представитель ГП «Москвич» (АЗЛК)
Предлагает к реализации со склада в Киеве:
Автомобили
Москвич 2141-S
Москвич 2335 (пикап)

Вниманию руководителей организаций и предприятий!
Предлагаем Вам выгодно вложить свободные средства.
У Вас есть возможность оплатить стоимость автомобиля частями в удобный для Вас срок!!!

КУПИТЕ ЧАСТЬ АВТОМОБИЛЯ СЕГОДНЯ!!!

Контактные телефоны в Киеве:
8-044-264-74-42
263-70-11
тел/факс 264-24-05

Завод верстатних вузлів реалізує настільні свердлувальні верстати: побутовий — 2ЛС-1, промислові — 2ЛС-2, 2Д112 з технічними характеристиками:

	2ЛС-1	2ЛС-2	2Д112
діаметр свердлування, мм	9	9	12
розмір стола, мм	250×250	250×250	320×250
потужність електродвигуна, кВт	0,37	0,55	0,55
найбільша відстань від торця шпінделя до стола, мм	333	333	400
напруга, В	220	380	380

Адреса: 245440, Сумська обл., м.Лебедин, вул.Сумська,92.
Телефон (код 05445) 6-30-82.
Телетайп 174465 «Станок».

СГП «АТЛАНТИКА»
Крупнейшая рыбная корпорация Украины

Официальный дилер СГП «Атлантика»
производственно-коммерческая
научно-инвестиционная компания «Альт».
г.Киев, ул.Кудрявская, 14,
тел. 212—23—82, 212—30—75,
212—23—81, факс 212—30—76.
Рыбоконсервная, рыбная продукция в ассортименте.
Поставки со склада в Киеве и Севастополе.

Организация со склада в г. Бровары

ПРЕДЛАГАЕТ:
— кабель силовой до 1 кв;
— кабель силовой до 10 кв;
— телефонный кабель;
— установочный провод ПВІ-16, ПВІ-25 и др.;
— провод марок: АПВ, АППВ, ТРП, ПРРППМ и др.

ПРИНИМАЕТ:
— кабельно-проводниковую продукцию на реализацию.

ПОКУПАЕТ:
— мясные и плодоовощные консервы, компоты, соки;

ИЗГОТАВЛИВАЕТ И ПРОДАЕТ:
— обувь кожаную: мужскую, женскую и детскую;
— кухонные уголки.

Тел.: (04494) 9-35-30, 9-35-31, 9-35-32, 9-35-33.
Факс: 5-62-79.
Телетайп: 132985 «ДЖУТ».

Станкостроительная фирма «Станколес» производит и реализует:
— станок комбинированный универсальный деревообрабатывающий СДК-1;
— патроны сверлильные до ⌀10 мм и ⌀16 мм;
— токарную приставку к станку СДК-1;
— ленточно-шлифовальный станок ЛШС-2500 мм;
— пилы дисковые отрезные ⌀315 мм;
— электродвигатель N = 3 квт.н = 3000 мин -1;
— металлорежущий инструмент;
— лак НЦ-218;
— лес круглый сосновый, буковый.
Форма оплаты: любая.
Адрес: 253121, г.Киев-121, ул.Горловская, 226/228.
Тел. 556-72-54.

Анонс

ТАРАС — ТАРАСОВІ

У київській Шевченкіані 1994 року цей концерт безумовно стане подією. 17 лютого у Державному музеї Т. Г. Шевченка соліст Національної опери Тарас Штонда виконає програму із творів Лисенка й Степового на слова Кобзаря. Початок о 16 годині, вхід вільний.

В юного тезка великого поета феноменальний бас, що нагадує шаляпінський. Після перемоги на конкурсі імені Глинки студента Київської консерваторії було прийнято до Національної опери на роль Гремина в опері Чайковського «Євгеній Онєгін». Тепер, у третьому своєму сезоні, він співає й Філіпа у «Дон Карлосі», й Командора у «Дон Жуані», й Кирдягу в «Тарасі Бульбі», й козака Максима у тільки-но поставленій опері Анатолія Вахнянина «Купало».

Тарас Штонда тяжіє до філософського осмислення класики. Й романси для концерту у будинку Кобзаря підібрані ним за цим принципом. На слухачів чекає зустріч з незвичайним явищем культури.

Людмила ПЕКАР.

Виставки

ЧАС ВСЕ СТАВИТЬ НА МІСЦЕ

Музей християнського мистецтва імені Г.Бострема відкрито у Сімферополі. Георгій Едуардович Бострем, творчість якого, напевно, відома тільки справжнім шанувальникам живопису, прожив довге і важке життя. Син русифікованого шведського дворянина, народився у 1884 році в Україні. Закінчив Одеське художнє училище, де вважався здібним юнаком. Потім — шліфував свій талант в Мюнхенській академії мистецтв. Г.Бострем очолював іконописні реставраційні майстерні при Троїцько-Сергієвій лаврі в Загорську до 1937 року, ... поки його репресували. Ув'язнення з короткими передихами закінчилося в роки хрущовської відлиги. Опальний художник з підірваним здоров'ям перебрався до Криму, де й помер в злиднях і забутті у 1977 році.

Час все ставить на свої місця, і з полотнами Георгія Едуардовича Бострема можна познайомитися не тільки в Парижі (Лувр), Нью-Йорку, Загорську, але й удома, в Україні. В Сімферопольському краєзнавчому музеї Г.Бострема. Він створений завдяки його учням, зокрема Георгію Когоношвілі, колегам і матеріальній допомозі фонду «Мистецтво в ім'я Христа», банку «Відродження», акціонерного товариства «Кримінвест», фірм «Беларго» й «Елькор». Зараз тут виставка, яка знайомить з картинами Бострема «Моління про чашу», «Свято», «Ефсиманія» і творчістю сучасних художників України та Росії за біблейськими сюжетами.

На фото Олександра ОБУХОВСЬКОГО учень Г.БОСТРЕМА Георгій КОГОНОШВІЛІ.

Укрінформ.

Щось новеньке

«ПАРМАЛАТ» — ЦЕ ТАКЕ МОЛОКО

В Одесі почав видавати продукцію перший в Україні завод по виробництву стерилізованого молока світового стандарту. Воно вже надходить у продаж. Виробництво налагодило спільне українсько-італійське підприємство «Одіталат», створене з безпосередньою участю всесвітньовідомої фірми «Пармалат». Проектна потужність нового заводу — 240 тонн продукції щодоби. Зараз, правда, випускається лиш по кілька десятків тонн: підприємство вивчає попит, одесити призвичаюються до нового продукту. Прицінюються в буквальному значенні слова, адже 1 кілограм молока в оригінальній паперовій упаковці коштує немало — 23 тисячі карбованців. Зате ж якість! Досить сказати, що зберігати його можна до 120 діб.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Реалії

А БЕЗ ВОДИ — АНІ ТУДИ, АНІ СЮДИ

На засіданні постійної комісії ВР Криму з аграрних і земельних питань та продовольчого забезпечення йшлося про хід робіт по підготовці Північно-Кримського каналу, зрошувальних систем до поливу в 1994 році і наповненню водосховищ прісною водою за рахунок дніпровської води.

Складна економічна ситуація призвела до згортання робіт по підготовці насосних станцій, енергосилового обладнання та каналів. Як відзначалося на засіданні, становище можна виправити лише прискореним пуском дніпровської води. З такими проханнями ВР і РМ Криму зверталися до Президента, КМ, Мінфіну, Мінекономіки та Держводгоспу України. В усіх цих інстанціях проблеми Криму сприймалися з розумінням, однак скрізь пропонували розглядати власні проблеми на місці.

Депутати вирішили надіслати телеграми з проханням про додаткове фінансування з метою дострокового пуску Північно-Кримського каналу Президенту і виконуючому обов'язки Прем'єра України, а про обговорення, котре відбулося на даному засіданні, проінформувати президента Республіки Крим.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Продиктовано в номер

Страх проти виборів

Як повідомив «Рух-прес», Любомира Бойчишин, дружина викраденого 15 січня заступника голови Руху Михайла Бойчишина, надіслала листа на адресу Президента і Голови Верховної Ради України з вимогою вжити найактивніших заходів для з'ясування долі її чоловіка. Вона хотіла б дізнатися також, кому вигідне зникнення активного громадського діяча, одного з лідерів наймасовішої громадсько-політичної організації. На її думку, це добре продуманий акт політичного тероризму, який має на меті залякати демократичні сили і, можливо, зірвати вибори до Верховної Ради. Любомира Бойчишин хоче дізнатися у керівників держави, чи такої незалежної держави прагнув її чоловік, у якій залишаються незахищеними права людини. «Звертаємося до Вас як до батька, сім'янина з проханням вжити найактивніші заходи по розшуку нашого тата», — говориться у листі дітей Михайла Бойчишина Лідії та Романа до Президента України. Дружина викраденого Михайла Бойчишина важко хвора — інвалід 1 групи, і в результаті страждань і нервових стресів стан її здоров'я погіршується. У листі вони просять Президента не зраджувати клятві вірно служити українському народові. Адже Михайло Бойчишин і його сім'я є частинкою цього народу.

Вивчають ризик

17—18 лютого в Києві відбудеться Міжнародна нарада регіонального етапу Європейського семінару «Визначення ризиків у системі «Екологія — здоров'я», що проводиться під егідою Європейського підвідділу Товариства з аналізу ризику для здоров'я та Віденського інституту системного аналізу.

Освоєння перспективних периферій

Три теми розглядали минулого вівторка на брифінгу для українських та зарубіжних кореспондентів, проведеному управлінням МЗС України. На зустрічі йшлося про результати офіційного візиту Президента Л.Кравчука до Литви. З цього питання доповідь інформацію подав завідувач відділу Північної Європи та Балтії Ігор Сагач. Про робочу поїздку української урядової делегації до Малайзії і Таїланду, про результати переговорів у міністерствах та відомствах цих держав розповів завідувач відділу країн Азії та Тихоокеанського регіону Ігор Литвин. Він повідомив, що країни цього регіону виявили зацікавлення у налагодженні співробітництва з українськими підприємствами у галузі суднобудування, літакобудування та космічних технологій. У брифінгу також взяв участь перший секретар МЗС України Дмитро Конопко, який поінформував про планований візит делегації зовнішньополітичного відомства нашої держави до Південно-Африканської Республіки.

Обурення сильніше морозів

Пікетування будинку уряду Російської Федерації в Москві провів Рух за соціальну справедливість. Учасники акції зібралися перед «Білим домом», з тим щоб передати урядовцям вимоги трудових колективів російських промислових підприємств, висунуті під час дня протесту проти зниження життєвого рівня.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ТАБЛО ОЛІМПІАДИ

Лижі. Жінки. 5 км (класичний стиль). 1.Л. Єгорова (Росія)... 29. 1. Тараненко (Україна).
Гірські лижі. Супергігант. Жінки. 1.Д. Рофф (США), 2. С. Гладишева (Росія).
Фігурне катання. Пари. 1. К. Гордеева — С. Гриньков (Росія), 2. Н. Мішкутьонок — А. Дмитрієв (Росія), 3. І. Брассер — Л. Ейслер (Канада)... 16. О. Білоусівська — І. Маляр (Україна).
Хокей. Ігри в підгрупах. Швеція — Італія — 4:1, США — Словаччина — 3:3, Канада — Франція — 3:1.

До підсумків візиту

УПЕРШЕ НА ПІРЕНЕЯХ

9—10 лютого відбувся перший офіційний візит до Іспанії міністра закордонних справ України Анатолія Зленка. Серед журналістів, які висвітлювали цю подію, був наш колега, кореспондент телерадіоагентства «Новини». Сьогодні ми друкуємо його матеріал про перебування нашої делегації в Іспанії, який він підготував спеціально для «Голосу України».

Образно кажучи, до Мадрида вітрила української делегації напинав попутний вітер. І це справді так. Напередодні в штаб-квартирі НАТО в Брюсселі наш глава зовнішньополітичного відомства поставив підпис під програмою «Партнерство заради миру». Крім того, після підписання Тристоронньої заяви у Москві та розгляду цього документа в українському парламенті покращали перспективи входження України до європейського дому.

Отже, до іспанської столиці делегація нашої держави прибула за сприятливих умов і могла розраховувати на добрий кінцевий результат. Для нас, насамперед, був важливий досвід цієї країни в галузі економічних реформ. Адже Кабінет міністрів Іспанії, розуміючи складнощі виходу власними силами з економічної прірви, 12 років тому взяв курс на активну інтеграцію країни до усіх європейських політичних, економічних і соціальних структур.

Тому під час переговорів з королем Іспанії Хуаном Карлосом, прем'єром Феліпе Гонсалесом, міністрами торгівлі і туризму, закордонних справ, оборони українська делегація зосереджувала свою увагу на питанні інвестицій, можливості вкладення іспанських капіталів у нашу економіку, створення спільних підприємств. Це викликало значний інтерес з боку високих службових осіб.

Але щоб втілити ці пропозиції в життя, потрібно гарантій для місцевих бізнесменів. І тому цей візит мав за мету прискорити створення договірно-правової бази економічного співробітництва. Незабаром будуть підписані дві важливі угоди — щодо захисту інвестицій та усунення подвійного оподаткування. Крім того, ще п'ять документів — у роботі.

Під час перебування делегації в Мадриді було парафовано Договір про дружбу і співробітництво між Україною та Іспанією, підписано Меморандум про свободу пересування, обговорено питання щодо відкриття в Іспанії українського посольства. Перший документ охоплює всі напрями можливого співробітництва обох держав. Його має підписати під час свого запланованого візиту до Іспанії в травні цього року Президент України Леонід Кравчук. Меморандум про свободу пересування на своїх територіях представників дипломатичних місій може слугувати за приклад уже встановленої довіри між міністрами закордонних справ.

Звичайно, в ході зустрічей і переговорів представники обох країн торкалися і міжнародних питань, зокрема щодо становища в Югославії. Як зазначив наш міністр, обговорюючи цю проблему, увагу було зосереджено на пошуку нових пропозицій для врегулювання балканського конфлікту. За словами Анатолія Зленка, в української та іспанської сторін є ідея для генерального секретаря ООН. Він також висловив надію, що обидві країни знайдуть спільну мову і в рамках програми «Партнерство заради миру».

Окремо хотів би зупинитися на зустрічі керівника нашої делегації з українською громадою Мадрида. У фешенебельному готелі «Палас», де вона відбулася, зібралися сивочолі люди, котрі зберегли рідну мову, традиції, власною працею досягли визнання в чужому краї.

У теплій розмові з представниками діаспори Анатолій Максимович підкреслив, що наша держава приділяє важливу увагу співпраці з українськими громадами в різних державах, сподівається на добрі стосунки з ними та підтримку з їхнього боку.

Перший офіційний візит міністра закордонних справ України до Мадрида засвідчив, що Іспанія готова до співпраці з нами, і в більшості питань наші позиції збігаються або дуже близькі.

Андрій ЧИРВА.

Отакої!

СОФІЯ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ЧИКАГО 30-х РОКІВ

«Що ви робитимете, якщо довкола вас розпочнеться стрілянина?» — запитала в анкеті популярна софійська газета «24 часа». Більшість відповіла: «Ляжу на землю».

Минулого місяця столиця Болгарії кілька днів нагадувала Чикаго 30-х років — у Софії пролилася гангстерська кров. В одному з мікрорайонів міста, в годину пік, біля автобусної зупинки виникла перестрілка між місцевою та провінційною групами так званих борців (у минулому спортсменів, які під виглядом охорони займаються рекетом). В результаті — три трупи. Наступного дня в центрі Софії з автомобіля було обстріляно казино «Севастополь». Подейкують, що його директори підтримують одну з супротивних груп. Наслідок — один поранений. Вважається, що болгарські гангстерські формування, діючи під ширмою охоронних фірм, або зводять рахунки між собою, або ж борються за сфери впливу.

Щоб якось угамувати «підземний» світ, високоповажні представники МВС зробили спробу зустрітися з мафіозними босами. Однак неузгодженість дій між двома спецпідрозділами поліції призвела до того, що в темряві поліцейські перестріляли один одного і зірвали зустріч. В результаті — двоє вбитих (підполковник та старший сержант). Міністр внутрішніх справ Болгарії Віктор Михайлов подав у відставку. Повідомлення свідчать, що «борці» мають намір продовжити розпочату криваву справу. На думку фахівців, за ними стоять фінансово-економічні групи. А на етапі первісного накопичення капіталу завше лилася кров. Статистика свідчить, що торік злочинність у Болгарії зросла на 5 відсотків порівняно з 1992 роком, на кожні сто жителів припадає два кримінальних злочини. До речі, порівняння з живковським часом не на користь демократії.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311031.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».